

Obrazloženje umjetničkih savjetnika po rezultatima Javnog poziva za poticanje audiovizualnih djelatnosti i stvaralaštva u 2015. godini u kategoriji poticanja proizvodnje audiovizualnih djela za dugometražni igrani film (rok 27. studeni 2015.).

Dean Šoša i Dalibor Matanić, umjetnički savjetnici za dugometražni igrani film:

Zajedničko svim zrelim kinematografijama jest to da u njima normalno djeluju sve generacije autora, od debitanta do najstarijih živućih klasika. U Hrvatskoj kinematografiji, mladi su nerijetko dočekivali zrele godine prije no što su debitirali, a najveći klasici poput Branka Belana, Branka Bauera ili Kreše Golika, u najboljim godinama više nisu odobravani igrani filmovi. Odabirom igranih filmova na ovom roku za proizvodnju, nastojali smo ispraviti tu praksu. Najmlađem je autoru dvadeset i sedam godina, najstarijima više od osamdeset. Zajedničko većini projekata jest to dugo traju, autori ih razvijaju i ne odustaju od njih godinama. Gotovo svi filmovi na prethodnim su pozivima HAVC-a poticani kroz razvoj projekta i scenarija. Debitanti u cjelovečernjem filmu mogu se pohvaliti nekim od najprestižnijih nagrada u svijetu kratkoga metra- Dubravka Turić nagrađena je prošle jeseni na Venecijanskog filmskom festivalu a Jure Pavlović osvojio je koncem prošle godine europskog 'kratkog Oscara'. Veterani Antun Vrdoljak i Veljko Bulajić režirali su u proteklih 60 godina filmove koje su gledali milijuni ljudi. Debitanti i Ognjem Sviličić trebali bi nastaviti hrvatsku okupaciju najprestižnijih svjetskih filmskih festivala. Veterani bi trebali privući u multiplexe publiku koja hrvatski film guta na televiziji, no dvorane prepušta tinejdžerima.

DEBITANTSKI DUGOMETRAŽNI IGRANI FILMOVI:

1. SAMO ZATVORI OČI

Redatelj i scenarist: Jure Pavlović

Produkcija: Sekvenca d.o.o.

Nakon što je žanr kratkog igranog filma apsolvirao sjajnim 'Piknikom', koji je, uz brojne druge nagrade, koncem prošle godine ovjenčan Europskom filmskom nagradom, popularnim 'Europskim Oscarom', 31-godišnji Jure Pavlović zaslužio je prigodu za snimanje cjelovečernjeg igranog filma. Radnjom situiran u njegovu rodnu Cetinsku krajinu, 'Samo zatvori oči' je vrijedan, duboko osoban i za jednog 31-godišnjaka neobično zrelo scenarij. Projekt je ambiciozno i ozbiljno razvijen, casting obećavajući (Neva Rošić i Daria Lorenci-Flatz), a jedan od glavnih aduta scenarija - autentičnost prostora i likova - dodatno podupiru autorova promišljanja o naturšćicima. Vrijedan i osoban scenarij Pavlović će, uvjereni smo, znati pretvoriti u jednako vrijedan film, zanimljiv najuglednijim filmskim festivalima jednako kao što je bio zanimljiv njegov kratki 'Piknik'.

2. ILLYRICVM

Redatelj: Simon Bogojević Narath

Scenaristi: Simon Bogojević Narath i Saša Podgorelec

Produkcija: Kinorama d.o.o.

U doba kad sve rasprave o sadašnjosti završe u bližoj ili daljoj prošlosti, film 'Illyricvm' vodi nas u onu najdalju, antičku - davno prije stoljeća sedmoga. Pravi hrvatski povijesni filmovi skoro da se mogu izbrojati na prste jedne ruke. Jedan od najhvaljenijih i najnagrađivanijih hrvatskih animatora Simon Bogojević Narath vodi nas u svome prvijencu u povijest koju hrvatski film još nikada nije prikazao. Antropološki pedantno obećava nam ljude koje nitko nije vidio, pa čak i rekonstrukciju jezika kojeg nitko nije čuo. Scenarij 'Illyricvma' je uzbudljiv, napet i slojevit. Prethodni Narathov animatorski rad jamči sjajan izgled svijeta kojega još nitko nije gledao filmskim očima. Ovaj film neće biti lako proizvesti, no hrvatska ga kinematografija mora imati. Njegov je kino potencijal velik, jednako kao i onaj festivalski. Film je prije svega umjetnost, no nemoguće se oteti dojmu da ovaj film ima i veliki znanstveni i obrazovni potencijal učenja novih generacija o najstarijim stanovnicima Hrvatske.

IGRANI FILMOVI

1. DUBOKI REZOVI; omnibus

Redatelji: Filip Peruzović, Filip Mojzeš, Dubravka Turić

Scenaristi: Ivan Turković-Krnjak, Jelena Paljan, Ksenija Kušec

Omnibus 'Duboki rezovi' po svemu je debitantski film, osim po činjenici da je jedan od triju njegovih redatelja - Filip Peruzović (rođen 1986.) prethodno snimio cjelovečernji televizijski film. Filip Mojzeš (rođen 1989.) i Dubravka Turić (ugledna montažerka) nisu. 'Duboki rezovi' ogledni su primjer odlično razvijanog projekta. U njegovom su korijenu dobre priče naših uglednih pisaca, o nasilju i posljedicama koje ono ostavlja na djecu i odrasle. Projekt je ogledni primjer kvalitetne sinergije filmaša i pisaca. Predlošci naših (mlađih) književnika sjajno su adaptirani od strane scenarista i 'nadograđeni' od strane redatelja, u opsežnim redateljskim koncepcijama. Priče su više nego relevantne u kontekstu sadašnjosti a osobito u kontekstu hrvatskog filma, koji se s motivima prve i druge priče nije dosad gotovo uopće bavio, a i kad jeste, autori su to činili drugačije i ovaj je film tematski i stilski iskorak hrvatske kinematografije. Nastanak 'Dubokih rezova' svjedoči o odličnoj 'podjeli rada' kakva nerijetko izostaje u hrvatskom filmu. Redatelji imaju zavidno zaleđe u kratkom igranom filmu, čiji je vrhunac pobjeda filma jedne od njih - Dubravke Turić - na prošlogodišnjem Venecijanskom filmskom festivalu. 'Duboki rezovi' su ozbiljno promišljeni triler/horor koji bi mogao imati uspjeha i na festivalima i u kinima.

2. BOG U CIPELI

Redatelj i scenarist: Ognjen Sviličić

Produkcija: Maxima film d.o.o.

'Bog u cipeli' je priča o odnosu jednog dječaka naspram religije i Boga. Priča o odnosu nečega jako malog, nemoćnog i nečega jako velikog'. Ove dvije rečenice autorske koncepcije najbolje sažimaju bit novog projekta Ognjena Sviličića, čiji je prethodni film 'Takva su pravila' prikazan na Venecijanskom filmskom festivalu. Sviličićev scenarij kroz jednostavnu priču tematizira velike istine i to čini iznimno nenametljivo, s neočekivanim preokretom, koji čitavoj priči produljuje život dugo nakon okončanja samoga filma. 'Bog u cipeli' dosad je možda i najambiciozniji projekt Ognjena Sviličića. Predložak korespondira s recentnim festivalskim i umjetničkim trendovima, pa je festivalski potencijal filma velik. Linearna, jasna i emotivna priča mogla bi mu donijeti i uzbudljiv kino život.

3. BIJEG DO MORA

Redatelj i scenarist: Veljko Bulajić

Produkcija: Gral film d.o.o.

4. GENERAL

Redatelj i scenarist: Antun Vrdoljak

Produkcija: Kiklop film d.o.o.

Zajedničko obrazloženje (Bulajić + Vrdoljak):

Kinematografije koje drže do sebe, omogućuju svojim živućim klasicima da snimaju filmove i u dubokoj starosti. U filmskoj umjetnosti pravi redatelji ne idu u mirovinu niti sa 65 niti sa 67 godina. S hrvatskom kinematografijom to nije uvijek bio slučaj. Dok je portugalski klasik Manoel de Oliveira uspješno režirao cjelovečernje filmove i nakon navršene stote godine, mi smo najveće legende slali prisilno u mirovinu u najboljim godinama. Jedan od najvećih hrvatskih umjetnika 20-og stoljeća Branko Bauer posljednji je film u Hrvatskoj 'dobio' u dobi od 46 godina.

Godine 2016. hrvatski je film 'življi' no ikada. Produciramo više cjelovečernih igranih filmova negoli u najkvalitetnijim razdobljima naše filmske povijesti. Ovakva hrvatska kinematografija ima snage i novca omogućiti našim živućim klasicima Antunu Vrdoljaku i Veljku Bulajiću da u devetom desetljeću života snime cjelovečernje igrane filmove. Antun Vrdoljak priprema opsežni biografski film o generalu Anti Gotovini, koji prati njegov život od ranog djetinjstva do najnovijih dana, koncentrirajući se podjednako na intimni život generala kao i povijesna zbivanja u kojima je

sudjelovao. Film koji računa na veliki budžet, naciji blisku priču i zvjezdana glumačka imena, trebao bi biti veliki hit u hrvatskim kinima. Veljko Bulajić priprema pak ratnu dramu o njemačkom vojniku koji se - progonjen Partizanima - pokušava dokopati mora, u Istri. 'Bijeg do mora' je film kojim se Bulajić na neki način miri sa svojim opusom, smještajući u središte priče jednog od bezimernih tisuća njemačkih epizodista iz njegovih najslavnijih ratnih klasika.

Antun Vrdoljak i Veljko Bulajić djelovali su u gotovo svim razdobljima naše kinematografije. Režirali su brojne klasike koje su u kinima i na TV ekranima gledali milijuni ljudi. Ova su dva filma najmanje što im hrvatska kinematografija i kultura duguju.

FILMOVI U POSTPRODUKCIJSKOJ FAZI

1. GORAN

Redatelj: Nevio Marasović

Scenarist: Gjermund Gisvold

Produkcija: Antitalent d.o.o.

Nevio Marasović jedan je od naših najzanimljivijih mlađih autora, kad su u pitanju cjelovečernji igrani filmovi. Film 'Goran' nastao je 'izvan sustava', no riječ je o profesionalnom i uspjelom ostvarenju, čiji je možda i ponajveći adut da slikovito prikazuje jedan dio Hrvatske - Gorski Kotar - koji je na filmu dosad sramotno malo prikazivan.

Obrazloženje odluke o listi prioriteta i raspodjeli sredstava prema Javnom pozivu za poticanje audiovizualnih djelatnosti i stvaralaštva u kategoriji poticanja proizvodnje audiovizualnih djela za kratkometražni i dugometražni dokumentarni film (rok 27. studeni 2015.).

Ivana Fumić, umjetnička savjetnica za dokumentarni film:

Hrvatski autori dokumentarnih filmova i dalje preferiraju društveno angažirane teme pa je od 46 prijavljenih filmova na ovom roku većina upravo te tematike. Ono što zabrinjava je da gotovo 50 posto autora i dalje ne razlikuje filmski dokumentarac od dokumentarne televizijske emisije. Također, dugometražna forma i dalje obiluje projektima koji se nisu pomakli od izbora i istraživanja same teme. Režijski dio je gotovo nepoznanica, a dramaturgija je i dalje plošna i prepojednostavljena.

Od 24 filma prijavljena u dugometražnoj kategoriji odobrena su dva projekta od kojih jedan na inventivan i režijski kreativan način pristupa povijesno arhitektonskoj temi kombinirajući istraživački dokumentarac s umjetničkim performansom. Drugi film opservacijskom metodom obrađuje aktualnu temu reintegracije blažih psihičkih bolesnika u društvo. Oba ova projekta imaju i festivalski i kinoprikazivački potencijal.

U kratkometražnoj konkurenciji je situacija puno bolja pa je od 22 prijavljena projekta odobreno njih 8 od kojih čak 5 debitantskih. Pokazalo se da su autori u kratkometražnoj formi puno kreativniji i pri izboru teme i pri autorskom pristupu koji se bitno razlikuje od projekta do projekta, a spomenula bih samo neke od njih: film dnevničke strukture o autoričinoj majci koja se liječi od raka, film u kojem autorica preispituje gubljenje vlastite vjere u Boga, poetski film o posljednjoj godini plovidbe jednog broda, hibrid dokumentarnog i eksperimentalnog filma o slijepoj i slabovidnoj djeci, film koji prati napore jednog devetogodišnjaka da savlada obimno školsko gradivo itd. Svakako želim pohvaliti ovako kreativan pristup i nadam se da će se autori i na budućim natjecajima potruditi te na taj način unaprijediti hrvatski dokumentarni film.

Obrazloženje umjetničkog savjetnika po odlukama o donošenju liste prioriteta i raspodjeli sredstava prema Javnom pozivu za poticanje audiovizualnih djelatnosti i stvaralaštva u 2015. godini, u kategoriji poticanja proizvodnje audiovizualnih djela za animirani film (rok 27. studeni 2015.).

Igor Prassel, umjetnički savjetnik za animirani film:

Na drugi rok Javnog poziva za Poticanje audiovizualnih djela za animirani film prijavilo se čak 20 kratkometražnih projekata i jedan projekt dugometražnog animiranog filma. Kriteriji predlaganja projekta za financiranje kojima sam se vodio u prvom su redu međunarodni prikazivački potencijal, originalni vizualni stil i univerzalno razumljiva priča.

Na listu filmova predloženih za financiranje proizvodnje uvrstio sam sedam kratkometražnih projekata ukupne minutaže animacije od 50 minuta. Ukupni iznos predloženih sredstava je 2.231.800 kuna.

21 projekt predložilo je čak 18 različitih producenata, a za financiranje predlažem šest različitih producenata (samo Bonobostudio je u izboru s dva projekta). To je svakako dobar trend za budućnost hrvatske animacije. Jako sam sretan, da sam među sedam predloženih projekata na bazi kvalitete i originalnog vizualno/narativnog pristupa, uvrstio čak tri projekta debitantica.

Antonia Begušić (Zagreb film) projekt Carrus Navalis prijavljuje po drugi put i sa zadovoljstvom ocjenjujem da je ovaj put taj scenaristički kompleksan lutka film spreman za realizaciju, čemu svjedoči i sufinanciranje od strane Grada Zagreba. Lucija Mrzljak (Jadranska animacija/Adriatic Animation) je diplomirala animaciju na ALU Zagreb, a sada živi i radi u Estoniji zajedno sa svojim partnerom i suradnikom Mortenom Tšinakovom. Iskustvo u animaciji stjecali su zajednički kao asistenti Priita i Olge Parn u studiu Eesti Joonisfilm. Njihov 2D prvijenac Četiri pokreta u sebi nosi elemente tradicije iz estonske i hrvatske animacije stvarajući novu i dublju povezanost između te dvije zemlje. Hrvatska i Estonija u posljednjih nekoliko desetljeća igrale su važnu ulogu na svjetskoj sceni animiranog filma s originalnim i snažnim izrazom. Zanimljivo je da iako su geografski udaljene, jedna drugu inspiriraju zajedničkim jezikom animacije i sličnim smislom za humor. Uspješna producentica Maša Udovičić (Luma film) u projektu Poruke sa zida udružila je snage s uspješnom animatoricom Julianom Kučan za etnografsko-feminističko propitkivanje iskorištavanja žene u društvu.

Od već renomiranih autora i autorica, Veljko Popović (Krupni kadar) s projektom Biciklisti donosi priču o strasti i naporima biciklizma (likovi su adaptirani po grafikama i skulpturama slavnog umjetnika Vaska Lipovca). Petra Zlonoga (Bonobostudio) je za svoj novi egzistencijalistički film Jedan od mnogih tražila inspiraciju u poeziji i djelima Rumija. Rumi je inspiracija za lik čiju potragu pratimo u filmu. Obična drvena olovka i bojica dočaravaju jednostavnost ideje. Nakon

međunarodnog uspjeha svog prvog profesionalnog filma Simulacra (među drugim nagradama i dobitnik Oktavijana 2015!), Ivana Bošnjak i Thomas Johnson (Bonobostudio) s projektom Udahnuti život idu još korak dalje u tehničkom i vizualno/narativnom smislu. Priču o mladoj ženi koja pokušava razumjeti život prirode i s njime se povezati koristeći svoj dar za prepariranje životinja, odlikuje isprepletena struktura u kojoj se izmjenjuju snovi, prepariranje/očuvanje i sadašnjost.

Na kraju posebno ističem kvalitetu i međunarodni potencijal animirane serije Igrajmo se priče! Marine Andree Škop (Studio Dim), koja je namijenjena najmlađoj publici. Redovito čitanje odnosno pričanje priča educira djecu, razvija njihovu imaginaciju te osigurava djetetu duhovni i društveni napredak. Igrajmo se priče! Ide još korak dalje od toga. Djecu ne uči samo slušanju i razumijevanju priče već ih potiče u tome da se kroz igru ohrabre na pripovijedanje. Na osnovi te serije predložio bi Hrvatskom audiovizualnom vijeću, da započne raspravu kako u sustavu HAVC-a pronaći zadovoljavajući način financiranja serija, da producenti ne bi morali s pojedinačnim epizodama prolaziti natječaje za poticanje proizvodnje.

Veliki potencijal za realizaciju iskazuju projekti Portretist mrtvih Matije Pisačića i Putnik Kristjana Dulića.

Sa zaključkom ovog natječaja, dolazi i do zaključka mog dvogodišnjeg mandata u funkciji savjetnika za animirani film u kategoriji poticanje proizvodnje audiovizualnih djela – animirani film. Tako bih se ovom prilikom za iskazano povjerenje htio zahvaliti ravnatelju HAVC-a Hrvoju Hribaru, članovima i članicama Hrvatskog audiovizualnog vijeća te posebno mojim kolegama i kolegicama iz Umjetničkog vijeća, s kojima sam zadnje dvije godine u konstruktivnom dijalogu sukreirao uspjehe suvremene hrvatske kinematografije.

Obrazloženje umjetničke savjetnice po rezultatima Javnog poziva za poticanje audiovizualnih djelatnosti i stvaralaštva u 2015. godini u kategoriji poticanja proizvodnje audiovizualnih djela za eksperimentalni film (rok 27. studeni 2015.).

Sanja Grbin, umjetnička savjetnica za eksperimentalni film:

Od prijavljenih šesnaest projekata na drugi rok natječaja eksperimentalne filmske proizvodnje u 2015., a od kojih je četrnaest zadovoljilo formalne uvjete poziva, za sufinanciranje sam predložila četiri projekta (tri u produkcijskoj i jedan u postprodukcijskoj fazi). Generalni kriteriji je bio zanimljivost, inovativnost i aktualnost koncepta, formalno-izvedbena promišljenost i razrađenost režijskih postupaka, te prikazivački potencijal s naglaskom na međunarodnom festivalsko-galerijskom kontekstu.

Projekt Tvornica Igora Grubića u produkciji Kreativnog sindikata, predviđenog trajanja od 25', predložen je za najvišu potporu od 150.000 kn. Odlikuje ga dobro promišljeni i slojevito angažirani umjetnički pristup u bavljenju postindustrijskom tranzicijom kroz tematiziranje ugašenih tvornica – nekada stupova ekonomskog i društvenog razvoja, a danas zapuštene baštine industrijske arhitekture. Vrijednost redateljskog koncepta je što se ne ograničava na dokumentarističko-opservacijsko portretiranje napuštenih prostora, već se bavi procedurama rada koji se odvijao u prostorima ispražnjenim od konteksta rada kroz izvedbeni angažman bivših radnika, te nevidljivim radom umjetnika na setu. Projekt Sve, još uvijek, u orbiti Dane Komljena u produkciji Restarta, u trajanju od 23', predložen je za potporu od 90.000 kn. Projekt je podržan zbog zanimljive kombinacije dokumentarnog i fikcionalnog koja se bavi arhitekturom utopijskog modernizma grada bez povijesti koji nastaje na kontrastima između apstrakcije neopipljivog sna Svetoga Ivana Bosca o nastanku Brazilije, konkretne hiperprojektirane strukture i organskog nereda improvizacije koja prati izgradnju uređene strukture. Projekt Partenca Renate Poljak u produkciji udruge REA, u trajanju od 12', predložen je za sufinanciranje u iznosu od 60.000 kn. Autorica je uspješno povezala stalne teme svoje umjetničke preokupacije - emigraciju i gubitak kroz paralelu Dalmacije s početka XX. stoljeća i aktualne izbjegličke krize. Zanimljivim spojem crno-bijele i fotografije u boji, statičnih kadrova, krupnih planova i totala protagonistica u boli zbog odlazaka muževa u emigraciju, u završnom metaforičkom obratu efektno vraća, gotovo stoljeće poslije, naplavine brodoloma političko-ekonomske stvarnosti u kojoj živimo. Projekt Posljednji super 8 film Dana Okija u produkciji udruge Kazimir, u trajanju od 83' i u fazi postprodukcije, predložen je za sufinanciranje u iznosu od 60.000 kn. Autobiografski je film satkan kao intimna kolekcija isječaka 8-milimetarskih filmova i izazovan je primjer prakse samoarhiviranja.